

Călin Chincea, marele prieten din umbră

Senin, altruist cu suflet curat și frumos , un erudit prea modest , un caracter prin definiție , o prezență agreabilă având farmecul discursurilor spontane, Călin Chincea era un mare prieten din umbră al artiștilor și mai ales al tinerilor. A fost criticul consecvent și loial al grupării „Axa-Art” condusă de Costin Brăteanu care a știut să-l prețuiască . Pasionat colecționar de artă cu geanta plină de cărți mergea pe un drum drept , doar al lui , deloc grăbit, fără orgolii și vanități. Uneori îl conduceam spre gară în mersul nostru zidind amintirile evenimentului pentru care se deplasa de la Berzovia la Timișoara. Cu o sinceritate rară s-a lăsat uneori copleșit de întâmplări nefericite fiind iertător și generos așa cum calitatea unui dascăl o cerea.

Am colaborat în câteva proiecte încă din 1997 când am rămas impresionată de harul scrierii : „magia și plurivocitatea formei, coerența ideatică, incitarea la meditație, explozia de sensuri cer o disponibilitate discursivă, călătoria nu numai prin notația sensibilă a emoției, ci, mai ales prin disciplina gândirii, a meditației să-i spunem filosofie ”... („Confluente” nr 12, februarie -martie 1997. „Suzana Fântânariu-Retrospectivă. Muzeul de Artă , Timișoara”).

În revista „Reflex”, nr. 4-5-6, aprilie- mai - iunie 2001, Reșița, talentatul cronicar consemna : „Arta nu mai este doar o sursă pentru divagații epistemologice, simbolurile propuse reușind să aibă forța învierii motivelor ancestrale” („Re (în) semnre la o expoziție S.F.”).

În revista cu același titlu , nr. 12 , februarie-martie 2002, Călin Chincea mereu inspirat scria : „Multe propuneri expoziționale sunt alegorii, construcții ale unei idei în plin proces de comunicare, propoziții în care ființa se alcătuiește în infinite forme...” („Cronică plastică” S.F.)

Mai târziu, iată , profunzimea scrierii sale în revista „Confluente”, nr.36 , iulie 2007 :„Ca în legenda regelui Midas, tot ce atinge ochiul se transformă în aurul artei. Ființa suferă, privește cu durere despărțirea în timp de obiectul văzut și iubit. Una din suferințele existențiale este cauzată de efemeritatea trecerii artistului, de această neliniște în viață, revelată prin punerea în abis a obiectului ”...(„Miraculoasele experiențe ale Suzanei Fântânariu”)

Toate aceste consemnări plastice din care am punctat câteva rânduri pentru definirea stilistică a scrierii autorului au fost „culese” și publicate în cartea mea „Xilogravura matrice stilistică. Re-scrieri. Cronicile vremii”, editura „Brumar”, 2008, pag. 111, 163, 174, 250, 251.

În formă creativă excelentă discursul său de la Galeria „Helios” (2008) cu ocazia simpozionului „Transfer geografic ” organizat în cadrul expoziției foștilor absolvenți ai Facultății de Arte și Design aflați în diaspora și România „Xilogravura-matrice stilistică” (XMS) a însemnat un moment cultural de înaltă clasă apreciat de moderatoarea întâlnirii, criticul de artă Alexandra Titu și de întreg auditoriu.

Ii datorez lui Călin Chincea , un convins francofon , ilustrarea cărții „Mes Spectres”, de Hughes Labrusse, editura „Pro Transilvania”, București, 2002, episodul „bufnițelor ”, păsările de noapte preferate fiind deseori un subiect interesant de discuții. Desenele sau gravurile pe care le răsfoia din mape în vizita la atelier cu o ingenuă bucurie marca spiritul și profunzimea tainică a minunatului cărturar „uitat în manuscris ”. Am avut mult de învățat de la acest discret intelectual care nu stingherea pe nimeni. Orice întâlnire cu el avea menirea să-ți armonizeze neliniștile...

Pentru Călin, „Lacrimi și sfinți”....căci „noi am vrea să murim dar fără să existe moarte”, Emil Cioran.

Suzana Fântânariu

Arist vizual